

Calendar de Studiu Biblic 2023

" LA ÎNCEPUT, DUMNEZEU "

" (Geneza) "

MARTIE

Dumnezeu (deși nevăzut) – El este la început

03.03 – Geneza 8:1-22 – Începutul unui nou pământ, ca expresie a bunăvoinței lui Dumnezeu (Geneza 8:21-22);

10.03. – Geneza 9:1-17 – Un nou început pentru pământ – legământul harului și curcubeul ca semn al legământului (Geneza 9:11-13);

17.03. – Geneza 9:18-29 – Începutul binecuvântării patriarhale – binecuvântarea dată de Noe (Geneza 9:26-27);

24.03. – Geneza 10:1-11:9 – Începutul națiunilor și al falimentului lor spiritual (Geneza 11:8);

31.03. – Geneza 11:10-12:3 – Începutul istoriei binecuvântării – prin Avraam și prin sămânța lui (Galateni 3:16).

Rugăciune pentru bătrâni și bolnavi:

Surori:

Alexiu Vasilica, Danciu Florica, Armeanu Elisabeta, Baban Antonina, Băgu Maria, Bratu Aurelia, Camen Maria, Caranfil Valentina, Focșăneanu Valeria, Grigoraș Ana-Maria, Ilea Lucica, Iordache Steluța, Mihăilescu Aneta, Moldoveanu Sanda, Nicolai Viorica, Sbângu Aurica, Stănescu Mariana, Voicu Elisabeta, Bălan Lorelai, Ivanov Maria, Dumitrașcu Felicia.

Frați: Pascale Ioan, Fătu Nicolae Bălan Gino, Bogdan Gh., Camen Constantin, Cătrună Anghel, Crihan Luca, Lopățică Ghe., Marcu Ioan, Nicola Cornel, Răchită Marinel, Socol Neagu, Vlăsceanu Florin, Ghereben Darius, Săuleanu Dumitru.

Frați și surori bătrâni:

Surori: Baltac Elena, Dăduică Floarea, Leța Maria, Păcuraru Emilia, Petrescu Maria, Preda Emilia.

Frați: Fulea Emanoil, Silivestru Ștefan.

Anunturi:

Programul serviciilor divine ale Bisericii:

- Duminica: ora 10:00 – 12:00 și 17:00 – 19:00;
- Vineri seara: 17:00 – 18:30 studiu biblic;
- Sâmbăta de la ora 17:30 – program tineret.
- 12.mar. ora 10:00 Copiii vor aduce laudă Domnului;
- 19.mar. ora 10:00 Adunarea Generală a Bisericii;
- 26.mar. 17:00 Orchestra bisericii va aduce laudă Domnului.

"LA MULȚI ANI" pentru sărbătorii din luna: MARTIE

Tudor Mihaela	02	Ilașcă Doina	11
Leța Maria	03	Dumitru Petruța	12
Voicu Mihaela	03	Bejenaru Radu	13
Sintea Aurelia	04	Crihan Luca	14
Dumitru Lidia	06	Crihan Gheorghe	15
Fulea Emanoil	06	Caranfil Valentina	16
Bos Ioana	07	Dumitrașcu David	17
Boghean Beatrice	08	Vlăsceanu Delia	18
Holhoș Corneliu	08	Cucuveanu Nastasia	24
Bălan Luminița	09	Nicola Gabriela	24
Crihan Melentina	09	Condrea Ligia	24
Voicu Elisabeta	10	Camen Simion	29
Banu Cornelia	11	Stăncioi Ioan	30

" Binecuvântat să fie omul care se încrede în Domnul și a cărui nădejde este Domnul!" (Ieremia 17:7)

Biserica Creștină Baptistă "Sfânta Treime" Constanța

Str. Luminiișului, nr. 6, Constanța, România 900589
Telf/fax: 0241-633-845E-mail: office@sfantatreimect.ro
Website:www.sfantatreimect.ro

BULETIN DUMINICAL

Anul XII, Nr. 142, 01 MARTIE 2023

Începutul unui nou pământ, ca expresie a bunăvoinței lui Dumnezeu.

Geneza 8:1-22 (Geneza 8:21-22)

Domnul a mirosit un miros plăcut și Domnul a zis în inima Lui: „Nu voi mai blestema pământul din pricina omului, pentru că întocmirile gândurilor din inima omului sunt rele din tinerețea lui, și nu voi mai lovi tot ce este viu, cum am făcut. Cât va fi pământul, nu vor înceta sămănatul și seceratul, frigul și căldura, vara și iarna, ziua și noaptea!” (Geneza 8:21-22)

După ce potopul s-a sfârșit și astfel mânia lui Dumnezeu s-a revărsat asupra lumii păcătoase pe deplin, Îl vedem pe Dumnezeu că Și-a adus aminte de Noe, de tot ce era în corabie și de pământul acoperit de ape (vers. 1). Asistăm acum la un nou început al lumii, la o restaurare a creației. Faptul că „Dumnezeu Și-a adus aminte” de cei salvați prin potop arată harul lui Dumnezeu manifestat asupra lumii salvate de El. Sunt câteva manifestări ale harului Său, arătate în Geneza 8-9.

1. Oprirea apelor potopului (vers. 1). Dumnezeu nu a destinat pe credincioșii Lui pentru mânie ci pentru mântuire (1 Tesaloniceni 5:8-10). Oprirea apelor potopului a fost definitivă (observă și vers. 21-22; 9:14-15). Omul trebuie să știe bine acest lucru.

2. Retragera totală a apelor potopului (v. 2-14). Trebuie să observăm maniera grijulie și ordonată a întregului proces. Dumnezeu procedează în acest fel pentru ca Noe și familia lui să vadă întregul proces și să vadă astfel credințioșia lui Dumnezeu în retragerea acestor ape. Faptul că Noe, trimite un corb, apoi un porumbel, el poate vedea că retragerea apelor era un lucru hotărât de Dumnezeu. Noe nu poate pune la îndoială că va veni și momentul când apele nu vor mai fi pe pământ în felul în care ele au fost (vezi v. 14). Pe de altă parte, noi putem vedea prin acest fenomen ceva din felul în care Dumnezeu a creat lumea (vezi Geneza 1:6-13). Noe a putut vedea ceva din recreerea lumii (L-a văzut pe Dumnezeu la lucru în restaurarea lumii).

3. Noe, familia lui și toate viețuitoarele care erau în corabie au ieșit din corabie și au putut apoi să repopuleze pământul întreg (v. 15-19). A fost chemarea lui Dumnezeu ca ei să iasă din corabie și să repopuleze pământul (v. 15-16). A fost astfel o reeditare a poruncii lui Dumnezeu din Geneza 1:26-30. Așadar, un nou început al populației pământului.

4. Noe și familia lui, împreună cu reprezentantele animalelor ieșite din corabie (singurele ființe vii care erau atunci în viață) au participat la o ardere de tot ca închinare înaintea lui Dumnezeu, după ieșirea din corabie (v. 20-22). Pe de o parte Noe, a

recunoscut pe Dumnezeu și îndurarea arătată de El asupra întregului pământ. Pe de altă parte, Dumnezeu ia act de această jertfă, o primește și își arată îndurarea Lui față de om și față de tot ce este viu pe pământ. Prin faptul că Dumnezeu vorbește despre păcătoșenia omului și despre hotărârea Lui că nu va mai pedepsi pământul prin potop, El își arată harul Său față de cei ce nu merită și, de asemenea, El îi vorbește omului că are pregătită jertfa de ispășire pentru toată lumea (prin Jertfa lui Cristos). Astfel Dumnezeu spune că promisiunea răscumpărării din Geneza 3:15 este adevărată și se va împlini la împlinirea vremii.

Un nou început pentru pământ în harul lui Dumnezeu – arătarea curcubeului

Geneza 9:1-17 (Geneza 9:11-13)

Fac un legământ cu voi că nicio făptură nu va mai fi nimicită de apele potopului și nu va mai veni potop, ca să pustiască pământul”. Și Dumnezeu a zis: „Iată semnul legământului pe care-l fac între Mine și voi și între toate viețuitoarele care sunt cu voi, pentru toate neamurile de oameni în veci: curcubeul Meu, pe care l-am așezat în nor, el va sluji ca semn al legământului dintre Mine și pământ (Geneza 9:11-13).

Și despre Geneza 9:1-17 se poate spune că vorbește despre un nou început pentru întreaga lume. Dacă atunci când Dumnezeu a creat cosmosul (vezi Geneza 1-2), Dumnezeu i-a dat omului poruncile Sale după ce l-a creat după chipul și asemănarea Sa (vezi Geneza 1:26-30), acum, pentru că este un nou început, Îl vedem pe Dumnezeu că reglementează principiile vieții pe un nou pământ prin cuvintele din 9:1-7. Reglementările sunt, într-un fel, asemănătoare însă ele diferă de primele cuvinte din Geneza 1 în aceea că se ține cont de noua stare a omului și a lumii create. El este păcătos și creația este afectată de pedeapsa lui Dumnezeu. Se vorbește despre groaza care trebuie să o aibă viețuitoarele pământului față de om (v. 2); omului i se spune că acum poate mânca și carne, dar nu are voie să consume sânge (v. 3-5); se implementează pedeapsa capitală în caz de omor (v. 5-6). Sunt și alte schimbări care vor apare pe parcursul derulării istoriei omului. Dumnezeu apare aici ca Legiuitorul, care își implementează legile Sale în lume.

Pe de altă parte, așa cum Domnul dă porunca prin care viața omului era garantată (vezi Geneza 2:16-17), după ce l-a instalat în grădina Edenului – locul prezenței și binecuvântării lui Dumnezeu; așa cum după cădere Dumnezeu a dat omului promisiunea răscumpărării prin Sămânța femeii (Geneza 3:15) – o inițiativă a harului lui Dumnezeu față de om, și de data aceasta Dumnezeu încheie legământul harului Său cu omul și cu toate viețuitoarele pământului (vezi v. 8-17). Promisiunea lui Dumnezeu este acum aceea că nu va mai lovi pământul cu potop de ape așa cum a făcut-o. Dumnezeu a inițiat și un semn al legământului – curcubeul care va apărea în nori, atunci când Domnul va da ploaie pe pământ. Acest semn a fost dat ca o asigurare din partea lui Dumnezeu că, atunci când va ploua pe pământ, totuși El își va ține promisiunea că acea apă care va cădea din cer nu se vor mai aduna ca potopul de dinainte.

Deci, în acest fel, Dumnezeu inaugurează lumea de după potop prin cuvântul Său: un cuvânt care reglementează viața pe noul pământ și un legământ al harului Său cu omul care este, în natura lui, căzut în păcat.

Începutul istoriei binecuvântării – dată prin Avraam și prin sămânța lui

Geneza 11:10-12:3 (Galateni 3:16)

Acum, făgăduințele au fost făcute „lui Avraam și seminței lui”.

Nu zice: „Și semințelor” (ca și cum ar fi vorba de mai multe), ci ca și cum ar fi vorba numai de una: „Și seminței tale”, adică Hristos (Galateni 3:16)

Relatarea biblică se concentrează acum spre urmașii lui Sem, cel binecuvântat de Dumnezeu prin tatăl său, Noe. Ne-am fi așteptat ca omenirea să aibă acum un curs mai bun și care să evidențieze totuși că oamenii sunt dispuși să asculte de Dumnezeu în urma a tot ceea ce s-a întâmplat până la Babel (11:9). Dar nu a fost așa, Când Scriptura se referă la vremea și starea oamenilor pe vremea lui Avram, înțelegem că omenirea era decăzută, în întinericul spiritual al păgânismului și chiar familia lui Avram se închina la zei falși. Decăderea omenirii era un proces care se derula continuu.

Relatarea spiței de neam al lui Sem, apoi a lui Terah, tatăl lui Avram nu are nimic care să anunțe o trezire spirituală nici măcar a celor care aveau atunci credința în singurul Dumnezeu, în care Avram a crezut. Atunci când Iacov este trimis de părinții lui în Mesopotamia, la Haran, acolo unde descendenții lui Terah trăiau, pentru a-și lua o soție, motivul invocat (vezi Geneza 28), a fost că totuși era acolo un mediu spiritual mai bun decât alte zone ale lumii (desigur datorat binecuvântării date lui Sem și urmașilor lui). Faptul că Isaac și Rebeca nu se pot împăca cu soțiile lui Esau (care erau canaanite) arată că mediul spiritual și moral din Canaan era unul nociv. Doar în familia lui Terah, în Mesopotamia lucrurile stăteau mai bine în acest sens. Și totuși, starea spirituală nu era una acceptabilă. Toate acestea arată că numai intervenția lui Dumnezeu în mod direct putea salva situația.

Când Avram apare pe scena istoriei, în Ur, în Haldeea, iată că Dumnezeu intră în mod direct pe scena istoriei omenirii (vezi 12:1-3). Dumnezeu intervine în viața lui Avram descoperindu-și cuvântul. El îi cere lui Avram să iasă din țara lui, din rudenția sa și din casa tatălui său. Aceasta arată că era nevoie pentru Avram de o separare radicală de mediul de viață, de mediul familiei lui, pentru a primi binecuvântarea lui Dumnezeu. Apoi, Avram trebuie să asculte de Dumnezeu în a pleca, prin credință, spre țara pe care Dumnezeu a pregătit-o pentru el și sămânța lui. Ascultarea credinței (Romani 1:5) devine principiul călăuzitor pentru Avram și pentru familia lui. În acest fel, Dumnezeu îi face promisiunea binecuvântării pentru el și sămânța lui și, prin sămânța lui, pentru toate neamurile pământului. Mai mult, vedem că Dumnezeu intervine în istorie ca o replică la gândirea oamenilor de la Babel. Dacă aceia voiau să-și facă un nume fără Dumnezeu, iată că Dumnezeu promite un mare nume și o mare binecuvântare pentru Avram și, prin el, pentru lumea întreagă (11:4 / 12:2-3). Istoria binecuvântării începe așadar.

Finalitatea acestui demers al lui Dumnezeu îl vom găsi prezentat în Galateni 3. În vers. 16 ni se spune că sămânța lui Avraam (de fapt sămânța femeii care va zdrobi capul șarpelui) este una singură – Domnul Isus Cristos. Iar în vers. 27-29 ni se spune că toți oamenii (din toate națiunile pământului) care sunt în Cristos sunt de fapt „sămânța lui Avraam, moștenitori ai făgăduinței”. Deci, lucrarea lui Dumnezeu culminează în Isus Cristos și prin El în toți cei ce cred în Cristos, ca și Avraam.